

Uredništvo
in upravnništvo:
Kolodvorska
ulica št. 15.
Z urednikom se
more govoriti
vsak dan od 11.
do 12. ure.
Rokopisi se ne
vračajo.

Inserati:
Šestopona petit-
vasta 4 kr., pri
večkratnem po-
navljanju daje se
popust.

Ljubljanski List

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Velja

za Ljubljano
v upravnistvu:
za celo leto 6 gld.,
za pol leta 3 gld.,
za četrt leta 1 gld.
60 kr., na mesec
60 kr., pošiljatev
na dom velja mo-
sečno 9 kr. več.

Po pošti velja
za celo leto 10 gl.,
za pol leta 5 gld.,
za četrt leta 2 gld.
60 kr. in za jeden
mesec 85 kr.

Štev. 210.

V Ljubljani v soboto, 8. novembra 1884.

Tečaj I.

V Ljubljani, 7. novembra.

Teritorialna vprašanja na ozemlju našega kontinenta so pač tako rešena, da ni misliti kacega brzega prevrata. Politikom ni več treba koncentrovati svojih naporov v to mer. Iz najodličnejših ust čujemo odločne izjave v tem zmislu, in zato ni dvojiti, da bode stara Evropa dolgo časa obdržala sedanje svoje lice. Državniki njeni obračajo vsled tega svoj pogled bolj na notranje zadeve dežel, katerim gospodujejo; socialna beda v notranjem, gospodarstvene razmere doma in v dotiki z družimi sosednimi silami so sedaj glavni predmet evropske politike. Za našo monarhijo so vzhodne srednjemorske dežele ona sfera, na katero se naši merodajni krogi vedno bolj ozirajo in s katero nam je treba vedno bolj računati. Mnenje, da moramo ju-rove dežele pridobiti za naše kupčijske kroge, da je treba tako rekoč kupčijsko-političnega zasedanja tega ozemlja, pridobiva vedno več tal, in vprašanja, katera so stavili udje avstrijske delegacije te dni ministru zunanjih zadev, potrjujejo te naše besede. Odgovori grofa Kálnokyja so jako jasno kazali, da je njegova ekscelencia istega prepričanja, kakršno smo ravno izrekli. Izjavil je, da je želeli kupčijske pogodbe s evetočo Grško; poudarjal je z energičnimi besedami potrebo dovršenja orijentnih železnic in javno obdolžil Turčijo, da hoče stvar zavleči, da ni spolnila dane obljube. Treba bode počasno Porto pripraviti tega, da bode dovršila dela, ki jih je slo- vesno prevzela v *Conférence à quatre*; mini-ster sicer ni povedal, kaka bode ta presija, a toliko je razjasnil delegaciji, da avstrijska vlada natanko loči dolžnosti Porte in dolžnosti njenega stavbenega podjetnika, barona Hirscha, s katerim je prišla zadnje dni turška vlada s polnem navskriž. Kakor je znano, dala je Porta finančnemu baronu gledé uže dozidanih próg, idočih iz Soluna in Carigrada, nekov ultimatum, v katerem mu zažuga, da mora njene pogoje takoj sprejeti, če ne, pa bode

vlada v 14 dneh vse one proge sekvestrovala. A pogoje, s katerimi mu je hotela izročiti gradnje próg, ki bodo vezale Avstrijo in ki so predpisane bile v *Conférence à quatre* — te pogoje je Porta kar sama spremenila in zavrgla. Tako pomeša stare in nove zadeve in upa, da bode Avstrija pritiskala na barona Hirscha, vdati se zahtevam Turčije, da bode potem vsaj te proge poprej dovršene, za ka-tere se naša vlada po vsej pravici toliko za- nima. Grof Kálnoky pa je poudarjal, da naša vlada strogo razločuje med zadevami uže pro- metu oddanih črt in novih, še le projektira- nih próg. Vsled tega imamo pač pričakovati, da bode treba uporabiti mnogo spretnosti in mnogo energije, predno bode Turška spre- videla nekorektnost svojega postopanja gledé novih, nas se dotikajočih próg, in predno bode hlaapon drdral od naših mej doli v ju- trove kraje!

Ko bodo te železnice dovršene, potem je upati, da ostane orijentalna trgovina stalno v naših rokah, da je nam promet v one kraje stalno osigurnjen. To naše prizadevanje je pač naravno, posebno če vidimo, kako se prizade- vajo druge velesile, stopiti v kupčijske zveze z južnimi kraji in jo potegniti v svojo sfero. Najnovejše vesti nam poročajo o prevažnih korakih, ki jih dela Angleška, da si osiguri bregove Rudečega morja in ž njimi kupčijo Arabije in Vzhodne Afrike. Vse egiptovske garnizije ob morji umaknile so se angleškim in v Massauahu, v glavnem vходу v Abesinijo, zapoveduje angleški guverner. Ako se Angleški posreči, da odstopi Mahdiju v imenu Egipta Sudan, bode pač ono ozemlje svobodno postalo le v tem obziru, da bode svoje pridelke mo- ralo prodajati angleškim trgovcem in biti po polnem v kupčijski sferi britanskega kraljestva. Laška vlada si prizadeva dobiti večji vpliv v Tripolisu, Francoska je poleg Algiera zasedla Tunis in se poteza s Španjsko vred za večji vpliv v Maroki. Tako se je razdelil orijent. Avstriji pač ne more nihče oporekati, če se mirnim potom polasti južnih svojih mej, če gospodarstveno prodira proti jugu in vzhodu

ter si odpira nove žile za svojo kupčijo, za svoje blagostanje.

V Nemčiji postaja klic po pričetku umne kolonijalne politike vedno večji, da se dobé novi viri za ljudsko blagostanje; tudi pri nas razširja se mnenje, da je treba energično pri- četi kolonijalno politiko — seveda drugega lica, nego jo izvršujejo vnanje velesile: vzhod dobiti v svojo kupčijsko last in si tam osigu- riti bodočnost. Izjave grofa Kálnokyja so nam porok, da misli vlada vztrajno delovati v tem zmislu in tako odpreti avstrijskemu prometu novih, svežih virov. —a—

Bosenske razmere pred dele- gacijo.

Med najvažnejša vprašanja, s katerimi se imajo baviti delegacije, spada vsekako polo- žaj novo osvojenih dežel, Bosne in Ercego- vine. To je uprav kardinalno vprašanje av- strijske bodočnosti. Koliko milijonov se je po- trosilo, da smo si pridobili te pokrajine, ko- liko očitania smo morali prestati od „rojenih“ državnikov nemške opozicije, češ, vse to je gola potrata, deželi bode ostali na veke pa- sivni, požrli nam bodo goldinar avstrijskega davkoplačevalca in kri avstrijskega vojaka! In vender uči povestnica, da so najbolj bistro- umni avstrijski državniki in največji naši vla- darji vedno si prizadevali, na to stran, proti jugovzhodu razširiti avstrijsko ozemlje! Ni čuda tedaj, da je delegacija z unetim zani- manjem čakala poročila skupnega finančnega ministra, kateremu je ob jednom izročeno vrhovno načelnštvo bosenske uprave.

Skupni finančni minister, gospod Kallay, je rodod Madjar, toda kot bivši zastopnik naše države v Srbiji je toliko časa živel med Jugoslovani, da se je po polnem privadil nji- hovemu življenju ter na drobno spoznal njih kulturne težnje in potrebe. Politična nadar- jenost, s kojo se odlikuje madjarsko plemo navzlic mnogim drugim slabostim, se je tako rekoč utelesila v Kallayu. Poleg tega se je

Listek.

Stepni kralj Lir.

Ruski spisal Ivan Turgénev, poslovenil * * *

(Dalje.)

XXI.

„Vsaj vender Martin Petrovič ni v res- nici postal ribič?“ spraševal sem samega sebe in se odpravil k ribnjaku, kateri je bil na oni strani vrta. Stopil sem na nasip, pogledal tja in sem . . . ali Martina Petroviča ni nikjer videti. Odpravim se o bregu ribnjaka — in naposled skoro na njegovem koncu, pri malem zalivu, zagledam sredi pohojenega in polom- ljenege bičja v porumenelem trstju neko ve- likansko, sivo gromado. . . . Ozrem se na- tančneje: to je Harlov. Brez šapke, razmršen, v platneni suknji, ki je bila po šivu raztrgana, skrčil je pod sabo noge in nepremično sedel na goli zemlji; sedel je tako nepremično, da se je o mojem prihodu mala povodna kljunača dva koraka pred njim vzdignila iz posušenega blata ter je vzletela nad vodo frfotaje in

zvižgaje. Uže davno torej se gotovo nič ni zganilo blizu njega. Vsa postava Harlovlja je bila tako čudna, da je moj pes nenadoma ob- stal, ko ga je bil zagledal, ter potisnil rep med noge in zalajal. Harlov obrne nekoliko svojo glavo in ustavi svoje divje poglede na meni in mojem psu. Jako ga je spremenila brada, katera je bila sicer kratka, ali gosta, kodrava in v belih vrtincih, kakor ovčja volna. V pravi roki je držal konec droga za odico, drugi konec pa je lahno zibal na vodi. Sreč mi je prestalo biti; ali zbral sem svoj duh, stopil k njemu in ga pozdravil. On začne po- časi utrinati z očmi, kakor bi se bil vzbudil iz spanja.

— Kaj delate tukaj, Martin Petrovič, zač- nem jaz — ali ribe lovite?

— Da . . . ribe, odgovori on s hripavim glasom in potegne k višku drog za odico, kjer se je na koncu vila en laket dolga nit — brez odice.

— Vaša vrv se je utrgala, opomnim jaz, in v tistem trenutji zapazim, da ni bilo poleg Martina Petroviča ni vrča ni črvov. . . . In kaj naj bi bil v septembru tudi vjel?

— Utrgala? spregovori on in se pogladi z roko po obrazu. No, to je vse jedno!

In z nova je stegnil svoje odišče.

— Ali si ti sinček Natalije Nikolajevne? vpraša me čez dve minuti, med katerimi ga nisem opazeval brez nekega skrivnega strahu. Dasi se je bil zelo posušil, zdel se mi je ven- der še zmerom velikan; ali s kakimi cunjami je bil oblečen in kako se je ves zanemaril!

— Prav pravite, odgovorim jaz — jaz sem sin Natalije Nikolajevne B.

— Ali je zdrava?

— Moja mati je zdrava. Jako hudo ji je delo, ker niste prišli k nam, pristavim na to; tega nikakor ni pričakovala, da vi ne boste hoteli priti.

Martin Petrovič povesi glavo. — Ali si bil . . . tam? vpraša me in pomigne z glavo v stran.

— Kje?

— Tam . . . na selišči? Nisi bil? Tja pojdi. Kaj hočeš tukaj delati? Le hodi. Z mano se nimaš o čem pogovarjati. Tega ne maram.

On umolkne.

veliko učil in temeljito: najboljši dokaz temu je njegova srbska povestnica, katera je na prav dobrem glasu med strokovnjaki. Sam je prehodil vse okupirane pokrajine, sam se razgovarjal z narodom, čegar narečje izvrstno umé, z lastnimi očmi se je prepričal o marsikateri nedostatkosti naše uprave, in energije ima dovelj, popraviti takoj, kar je zapazil neprimerne ali nerodne. Da ne bi Kallay bil ob enem „bosenski“ minister, poročilo njegovo bi moralo zanimati že zaradi tega, ker malo kedo tako dobro pozna „Novo Avstrijo“ kakor on.

Minister govoril je odkrito in prosto, brez oratoričnega lišpa, ne da bi pretiral ali hvalisal. Takoj v uvodu svojega govora je konstatiral, da se je tekom zadnjih let sicer gotovo marsikaj na bolje obrnilo, da pa bode upravi naši v zanemarjenih deželah mnogo boriti se z obilimi zaprekami. V šestih letih se ne dá zboljšati, kar se je bilo pokvarilo tekom dolgih stoletij. Posebno nevarno za položaj okupiranih pokrajin je roparstvo; vender je priznavati, da je letos mnogo manj bilo roparskih napadov, da so se roparske druhali veliko prej razpršile in z manjšim napotom nego prejšnja leta ter da je v prvič tudi prebivalstvo sodelovalo pri tem početju. — Važno je v tem oziru zlasti razmerje naše k sosedni Črni Gori. Minister naglašja, da je vedenje črnogorske vlade zlasti v zadnjem času nam nasproti po vsem pravilno in lojalno, kar se ve da tudi vpliva na pomirjenje bosenskega prebivalstva in na zmanjšanje roparskih čet.

Potem preide minister Kallay na železnico iz Mostara v Metković ter pravi, da se bode ta proga vsaj do 15. junija 1885 prometu izročila. Ko ga je pozneje delegat Dumba interpeloval o bosenskem železničnem omrežju, dejal je, da se za sedaj sicer ne more še resno misliti na uresničenje takih daleč segajočih namenov, toda da je on sam za-se že izdelal nek načrt. V prvi vrsti bode po njegovem mnenju trebalo, zvezati Sarajevo z morjem. To se bode zgodilo, ako se železnica iz Metkovića preko Mostara nadaljuje do bosenske stolnice; ker pa le manjše morske ladije prihajajo do Metkovića, bode treba, to progo zvezati z Gravozo, dubrovniškim pristaniščem. Druge železnične črte bode izvesti proti Črni Gori in severni Albaniji z jedne, proti zapadni Srbiji z druge strani.

Gledé bosenskih gozdov je minister Kallay poudarjal, da je sicer jako veliko gozdnega areala zlasti v Bosni, toda da je vse v silno slabem stanu. Prebivalstvo je vajeno, brezobzirno pustošiti gozde; ako se ne bode energično postopalo proti tej razvadi, ne bode v 15. do 20. letih nobenega gozda več. Za sedaj se je ustanovila deželna gozdna komisija, katero podpirajo posebne okrajne komisije. Le-te imajo nalog, na mestu se uveriti o zemljiščnih razmerah, pravno stran bode potem deželna komisija razsodila. V dveh okrajih se je delo že pričelo, in toliko se

lahko že danes reče, da te naredbe jako ugajajo prebivalstvu.

Kataster za vso deželo bode gotov do junija prihodnjega leta. Takoj potem se bodo napravile zemljiške knjige; dotične osebe, katerim bode izročen ta posel, so že designirane.

Tudi rudarstvo bosensko veselo napreduje; zlasti veliko je mangana, chroma in antimona. Železo nahaja se v izobilji; kadar bodo dodelane železnice in druga občila, nadejati se je, da se bode rudarstvo še bujnejše razcvitalo.

Ljudskih šol v okupiranih deželah je sedaj 140, izmed katerih je 64 splošnih, 76 pa jih pripada posameznim veroizpovedanjem. Učencev imajo vsega skup 8745, učiteljsko osebje broji 151 učiteljev, 49 učiteljic; med temi je 132 izprašanih učiteljskih močij. V tem oziru bi se lahko že več bilo storilo, da ne bi zaviralo pomanjkanje primerne oseboja. Vender utegne učiteljske, katero se je otvorilo v Sarajevu, skrbeti za potrebni učiteljski zarod. Vrlo napreduje gimnazij v glavnem mestu; do sedaj obstoji iz petih razredov, na katerih se poučuje 164 učencev.

Tudi gledé vspehov novačenja konstatuje minister, da so se razmere na bolje obrnile. Letos je bilo potrjenih 1222 mož, med njimi 562 pravoslavni, 401 mohamedancev in 259 katoličanov. To se skoro po polnem vjema z numeričnim razmerjem posameznih konfesij v deželi, ter je ob enem dokaz, da se je prebivalstvo sploh že udalo vojniški dolžnosti, katera je s prva tolike homatiije bila proizvodila.

Budgetni odsek je s priznanjem odobril jasno poročilo gosp. Kallaya, in kako bi tudi ne? Saj se po njem razvidi, da se nove naše pridobitve lepo razvijajo, ter da je logika fakt na laž postavila one pesimiste, kateri so Bosni in Ercegovini odrekli vso gospodarstveno bodočnost!

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

Odbori avstrijske in ogerske delegacije marljivo nadaljujejo svoja posvetovanja, tako da je upati, da bodo odbori do vtorka svoje delo svršili. Potem se pričnó plenarne seje. Ker ni pričakovati hudih debat, končale bodo delegacije svoje delovanje najbrže v tednu dni, tako da se bode državni zbor lahko sestal še v teku tega meseca.

Slovensko politično društvo „Edinost“ priredi jutri v Katinari pri Trstu tabor primorskih Slovencev. Med ostalim zaključilo se bode, poslali vladi peticijo, naj se tudi na tržaški državni gimnaziji jemlje pravičen ozir na Slovence in naj se tudi za primorske Slovence dejanski izvede § 19 državnega osnovnega zakona gledé ravnopravnosti slovenskega jezika v šoli in uradu.

Proračunski odbor državnega zbora ogerskega dovršil je posvetovanje o proračunu

Harlov me pogleda. — Hodi proč, ljubi moj; to ti pravim.

— Ne žalite moje matere; pridite.

— Le pojdi, ljubi moj, le pojdi! zatrjuje Harlov. — Kaj se ti je treba razgovarjati z mano?

— Ako nimate kočije, pošlje vam jo naša mati.

— Hodi!

— Prav zares, Martin Petrovič!

Harlov zopet povesi glavo — in zdelo se mi je, kakor bi njegova potemnela in s zemljo pokrita lica polagoma zarudevala.

— Prav zares pridite, nadaljujem jaz. — Kaj vam je treba tukaj sedeti in se jeziti?

— Kako to jeziti... vpraša on zategoma.

— No, da — jeziti! ponovim jaz.

Harlov umolkne in zdi se, kakor bi se bil zamislil.

To molčanje mi je dajalo pogum in odločim se, da bom po polnem odkritosrčen, da bom šel kar naravnost — k stvari! (Ne po-

za leto 1885. Proračunska debata v zbornici pričela se bode najbrže še v teku meseca novembra, tako da se bode proračun še pred novim letom lahko Nj. veličanstvu cesarju predložil v potrjenje.

Tuje dežele.

Neugodne vesti prihajajo iz Pariza: koler se je v francoski metropoli nenadano pojavila ter zahteva že znatno število žrtev. Iz južne Francoske napotila se je bila kolera v Italijo ter se sedaj v dalekem okrogu povrnila v srce Francije. Iz Pariza se javlja, da so se precej upotrebila vsa sredstva proti strašnemu azijskemu gostu, radi tega je upati, da bodo vesti o koleri v Parizu kmalu zopet potihnile.

Povodom uložnja temeljnega kamena pri zidani palače narodno-liberalnega kluba v Londonu govoril je Gladstone o položaji na Angleškem. Gladstone označil je kot predmete, s katerimi se bode parlamentu baviti v prvi vrsti volilno reformo in reformo pravičnega reda angleškega parlamenta.

V odboru za tonkineške zadeve potrdil je predčerašnjem francoski ministerski predsednik, da Anglija res skuša posredovati med Francijo in Kitajsko, no da je malo upanja, da bi to posredovanje imelo kaj uspeha.

Na Irskem ponavljajo se agrarni umori. Pretečene dni bil je umorjen 15leten deček, sin nekega grajščaka, ki je nedavno svojega najemnika odpustil.

Dné 3. t. m. sestal se je državni zbor danski. Razpravljal bode najprej o proračunu za leto 1885. Dohodkov ima Danska za prihodnje leto 54 633 000 kron, a troškov 52 767 000 kron, tako da ostane viška 1846 000 kron.

Razne vesti.

— (Avstrijske požarne brambe.) Požarne brambe našega cesarstva so v zadnjih letih jako napredovale. Na Českem je 900 taci družtev z 48 000 člani; na Nizje-Avstrijskem 573 z 23 697 člani; na Moravskem 302 z 17 200 člani; na Zgornjem Avstrijskem 124 z 9000 člani; na Štajarskem 150 z 8020 člani; na Tirolskem 137 z 7300 člani; v Galiciji 135 z 5500 člani; na Sileškem 63 z 4257 člani; na Koroškem 92 z 3700 člani; na Kranjskem 21 z 1398 člani; na Solnograškem 31 z 2427 člani; v Bukovini 12 s 600 člani in na Primorskem 5 z 217 člani. Gledé na površje zemlje in na število prebivalcev ima Nizje-Avstrijska največ in najbolj močna društva.

— (Velikansk dar.) Iz Aten poročajo listi, da je nekov P. Valliano daroval jeden milijon v namen, da se sezida zraven nove univerze palača za biblioteko. Dunajski slavni mojster prof. Hausen že izdeluje primerne načrte.

— (Dvaindevetdeset tisoč funtov zlata) se je v tem letu v Sibiriji dobilo. Vse to zlato se bode v kratkem prepeljalo v Petrograd, da se skuje iz njega denar.

zabite, da sem imel takrat še le petnajst let.)

— Martin Petrovič! začnem jaz in sedem k njemu. — Saj vem, kako postopa z vami vaš zet — se vé da s privoljenjem vaših hčer. In tudi zdaj ste v takem položaji... ali zakaj obupati?

Harlov je še vedno molčal, samo odišče mu je palo iz rok; in jaz — kak pametnik, kak filozof sem se zdel samemu sebi!

— Se vé, začnem z nova, da ste ravnali neprevidno, ker ste vse izročili svojima hčerama. Z vaše strani je bilo to jako veliko-dušno — in nočem vas zato grajati. Dandanes se kaj takega res redkoma najde! Ali če sta vaši hčeri tako nehvaležni — morate ju kaznovati s zaničevanjem... kaj pak, s zaničevanjem... in ne žalovati...

— Zapusti me! zašepeta nenadoma Harlov, zaškripa z zobmi in njegove oči, uprte na ribnjak, se zlobno zablische... poberi se!

— Ali Martin Petrovič...

— Poberi se, pravim... sicer te ubijem!

— Ti se še klatiš okrog s puško? V mladih letih sem letal tudi jaz tako okrog. Ali moj oča... o, kako sem ga jaz spoštoval! Ne, kakor dandanes. S korobačem me je oklestil — in dovelj je bilo! Nisem se potem več klatil! In kako sem ga spoštoval... oj!... da!

Harlov zopet umolkne.

— Ne ostajaj mi tukaj — začne znova. Tja na selišče pojdi. Tam gre zdaj gospodarstvo od rok, da je veselje. Volodka... Tu mu za trenotje zaostane glas. — Volodka izvrstno zna. To je možak! Ali tudi zverina!

Jaz nisem vedel, kaj naj bi rekel. Martin Petrovič je govoril jako mirno.

— Tudi moji hčeri si oglej. Saj se vender spominaš, da sem imel dve hčeri. Tudi onedve sta izvrstni gospodinji... Jaz pa sem se postaral, ljubi moj; šel sem stran... v pokoj, veš.

(Lep pokoj! mislil sem si in pogledal okrog.) — Martin Petrovič! spregovorim nenadoma. — Vi morate gotovo k nam priti.

Domače stvari.

— (Tajnik c. kr. kmetijske družbe gosp. Pirc) prevzame s prihodnjim tednom predavanje o kmetijstvu na c. kr. učiteljski pripravnici v Ljubljani in v bogoslovji.

— (Nasilen berač.) Včeraj zvečer prišel je ne preslabo oblečen prosjak v čitalnično restavracijo, da bi si nabral kaj miloščine. Bil je precej silen, zaradi tega ga je gostilničar opomnil, naj ne nadleguje gostov ter naj zapusti gostilniške prostore. To je bilo preveč rečeno prosjaku, pal je „kakor tiger besen“ na gostilničarja ter ga zgrabil za vrat, hoteč mu morda „kakor petelinu, vrat zaviti.“ Gostje so odtrgali napadalca od plena. Policija ga je potem odvela s seboj.

— (Odpočiti) so si včeraj nekoliko hoteli pod kozolcem Jaka M., Marija St. in Janez U. Spanje pravičnega je spal Janez U., Jaka in Marija pa sta navidezno stiskala oči. Ko pa je Janez najbolj trdo spal, tedaj pa je posegla sospalcev dolgoroka roka v Janezov žep ter mu izmuznila 2 gld. denarja in robec. Policija je prišla jako in Marijano ter ja izročila sodnji, vsaj ne tajita tatvine, le menita, da je bilo malo menj denarja v mošnjaku.

— (Ukradeni) so bili vdovi M. V. v Travniških ulicah včeraj zvečer štirje robci, vredni okolo 1 gld. 50 kr.

— (Občinska volitev.) Pri volitvi novega občinskega zastopa za občino Št. Lamprecht (okraj litijski) je bil županom izvoljen Valentin Vozelj, občinskimi svetovalci pa Janez Cirar, Josip Jurjavec in Janez Vrtačnik.

— (Surovost.) Kajzar Janez M. iz Plešivice (okr. ljubljanski) si je dne 2. t. m. privoščil preveč opojne pijače; bil je pijan, da se je opotekal, zaradi tega je delal 13letni dečak Dr. opazke o pijanci. To je „sladkega vinca“ polnaga moza ujezilo, vzal je kolec ter porednega dečaka tako neusmiljeno pretepel, da so ga morali prenesti v ljubljansko bolnico.

— (Otvorenje galerije slik v Zagrebu) vrši se danes. Slovesnost vršila se bode dva dneva. Kakor znano, podala se je v Zagreb tudi deputacija iz Ljubljane. Natančneje poročilo nam je obljubljeno.

— (V celovškem mestnem odboru) je staval nekov odborik do predsednika prošnjo, naj skrbi za to, da se bode damam v gledališči v parterji zaukazalo, da morajo med predstavo vzeti pokrivalo z glave, da ne bodo ovirale zadaj sedecim razgled na oder. Predsednik se je izjavil, da hoče, uvažujoč obstoječe navade, skrbeti za to.

— (Meso je cenejše) postalo v Trstu, kajti tam naselil se je nov mesar, nekov Poduje ter odprl mesnico, kjer seka meso po nižjih cenah. Vsled tega bili so primorani dozdanji mesarji znižati svoje cene, in to provzročilo je v njih hudo jezo na novega tekmovalca. V slednjih časih moral je čuti Poduje mnogo pretilnih besedij. Predvčeranjem zvečer prišlo je več mesarskih pomočnikov v Podujevo mesnico ter so dejali, da hoté počakati gospodarja, se vé da bi mu ne bili pri-

Jaz sem se bil priril prav k njemu; ali pri ti zadnji besedi sem nehoté skočil na noge. — Kaj vender pravite, Martin Petrovič!

— Pravim ti, da te ubijem: poberi se! Z divjim vzdihovanjem in rjoventjem vzdigal se je Harlovu glas iz prsi, ali glave ni več obracal in neprestano je gledal jezno naravnost pred sebe. — Primem te in vržem s vsemi tvojimi norimi sveti v vodo — — potem boš znal, kaj se pravi stare ljudi dražiti, ti mlečnozobec! — „Znorel je!“ tako mi šine v glavo.

Pogledam ga še trdneje in se po polnem prestrašim: Martin Petrovič se je zajokal!! Solza ga solzo mu je kapala z vejic po licih, njegov obraz pa je kazal po polnem divji izraz.

— Poberi se! zakriči še enkrat na me — sicer te ubijem, kakor je Bog tu, da se bodo vsaj drugi znali varovati!

Tresel se je na vsem telesu in režal kakor mrjasec; jaz zgrabim puško in zbežim. Lajaje se spusti za mano moj pes. Tudi on se je bil preplašil.

Ko sem se vrnil domov, nisem se vé da materi niti z eno besedo povedal, kaj sem

jazno stisnili roké; policija je nekatere zaprla. Predvčeranjem zbralo se je zopet pred mesnico več mesarjev, kateri so opasno pretili tekmovalcu. Tudi izmed téh je nekaj prišla policija; do zdaj je teh razgrajalcev zaprtih uže 6 mesarjev, jeden težak in jeden kovač. To pa ne preplaši Poduja, marveč namerava ustanoviti drugo mesnico.

— (Iz Trsta) se poroča, da je k tamošnji policiji prišel mlad rokovičar z Dunaja ter se skesano izpovedal, da je svojemu gospodarju na Dunaji izmaknil 40 gld. v ta namen, da si ogleda nekoliko svet, srčno je želel videti jedenkrat Jadransko morje. Zdaj mu je pošel denar. Zdaj mu je pošel denar. Policija oskrbela je temu ljubeznivemu potovalcu prosto stanovanje v policijskem zaporu.

— (Kaznjene ušel.) Iz Trsta se poroča, da je predvčeranjem v kriminalnem zaporu zaprti kaznjene Anton Mangoni pobegnil, ko je imel opraviti z nabasavanjem slamnatih blazin v Via Seminario.

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

Budimpešta, 8. novembra. V odseku za vnanje zadeve v ogerski delegaciji označil je Kálnoky razmere v Albaniji zelo slabimi. Zopet se pojavljajoči, opetovano nastopajoči upori proti vladnim organom vender niso dogodki, kateri bi mogli imeti opasne posledice. Minister konečno ponavlja znane izjave o železniških zvezah v trgovinskih razmerah k Greciji ter govori o Lloyd.

Carigrad, 8. novembra. Armenski patrijarh Narses je umrl. Našli so mrtvega v postelji v istem trenutku, ko je patrijarhatno svetovalstvo definitivno demisijo vzprejelo in razpravljalo o volitvi začasnega naslednika.

Rim, 7. novembra. Včeraj so v provinciji Ferara obolele tri osebe in jedna je za kolero umrla; v provinciji Napolj je pet oseb obolelo in tri umrle.

Pariz, 7. novembra. V tonkingskem odseku potrdil je Jules Ferry, da je Anglija obljubila svojo pomoč pri poravnanju konflikta s Kitajsko; ker pa Anglija do zdaj Kitajski ni še dala oficijalnega poročila, tudi slednja tega zavrniti ni mogla. V parlamentnih krogih je razširjena verodostojna vèst, da so se pričela neposrednja francosko-kitajska pogajanja.

Pariz, 7. novembra. Vkupno je v Parizu izza treh dni 21 oseb obolelo in izmed teh 13 umrlo za kolero.

Pariz, 7. novembra. Časniki poročajo, da so od srede do včeraj do 4. ure popoldne v bolnici St. Antoine štiri osebe za kolero umrle. Nadalje se je konstatiralo sedem bolnikov, izmed teh so trije umrli, v bolnici Tenon, sumnjiv slučaj v bolnici Necker in v mestu so umrle štiri osebe za kolero. Policijski predstojnik Camescasse je ves dan obiskaval okužene hiše.

videl: ali ko sem se sešel s Suvenirjem — izdal sem mu vse, vrag si ga vedi, zakaj. Ta gnusni človek se je o moji povesti tako razveselil, hohotal se je tako grdo in celo skakal, da bi ga bil skoro pretepel.

— Ah! da bi ga bil jaz videl, pravil je ter se zalival od smehu — kako se je ta malik, ta Všed Harlus, zaril v blato in sedi v njem . . .

— Hodite k njemu tjà k ribnjaku, ako ste tako radovedni.

— Da; in če me ubije?

Mene je Suvenir jako razjezil in kesal sem se svoje nevestne klepetavosti . . . Zitkov, kateremu je Suvenir povedal mojo povest, gledal je na vso stvar s po polnem drugačnega stališča.

— Treba se bo obrniti na policijo, tako sklène on; — morda pa bo tudi treba poslati po oddelek vojakov.

Njegova slutnja, da bo treba vojakov poklicati, se ni vresničila; — ali v resnici pripetilo se je nekaj nenavadnega.

(Dalje prihodnjič.)

Telegrafično borzno poročilo

z dne 8. novembra.

Jednotni drž. dolg v bankovcih	81.20
» » » » » srebri	82.30
Zlata renta	103.55
5% avstr. renta	96.35
Delnice narodne banke	868.—
Kreditne delnice	291.70
London 10 lir sterling	122.60
20 frankovec	9.70 ^a
Cekini c. kr.	5.79
100 drž. mark	59.90

Tuji.

Dne 6. novembra.

Pri Maliči: Schadek, Weitzenmüller, Guschitz in Löwy, potovalci, z Dunaja. — Schuldes, potovalec, iz Brna. — Richter, potovalec, iz Gradca. — Gospe Fichtenau in Rom iz Nov. Mesta.

Pri Slonu: Schönau, operetni pevec; Fiala, modistka; Ivan in Ljudevit Tissen, Zilzer in Fischer, trg. potovalci, z Dunaja. — Hajek, bankovni disponent, iz Prage. — Kovačič, trgovec, iz Karlovca. — Veit, trgovec, iz Koroške. — Pufitsch z obitelji iz Zabnice. — Burger, belež. soproga, iz Kočevja. — Bresslauer, lesotržec, iz Kostanjevice. — Lokar iz Ajdovščine. — Hejrovsky, polkovnik, z obitelji, iz Ljubljane.

Pri Južnem kolodvoru: Minkow, trgovec, iz Berolina. — Schaffer, želez. paznik, s soprogo, in Derkovits, zasebnica, iz Pulja.

Pri Avstr. carji: Hottič in Očenašek, zemlj. posestnici, iz Siska.

Služba okrajnega ranocelnika.

Služba okrajnega ranocelnika v Cérknici je izpraznjena. Cerkniški ranocelnik dobi iz okrajne blagajnice, dokler ta obstoji, letno plačo 500 gld. ter dalje približek 100 gld. iz blagajnice cerkniške občine. Prosilci za to službo naj vložijo svoje dokumentirane prošnje do

25. novembra 1884 l.

pri podpisnem c. kr. okrajnem glavarstvu.

C. kr. okrajno glavarstvo v Logatci

dne 4. novembra 1884.

Face.

Ljubljanski nazidni koledár za notice

za leto 1885

na trdem papirji po 25 kr.

Ljubljanski nazidni koledár

za leto 1885

na trdem papirji po 20 kr.

Razpečevalcem dovoljuje se popust ali rabat.

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bambergova

knjigotržnica v Ljubljani, Kongresni trg št. 2.

Zaloga zemljevidov

c. kr. generalnega štaba.

Mera 1:75000.

Listi so po 50 kr., zloženi za žep, pri-

lepljeni na platno po 80 kr.

Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bamberg-ova

knjigarna v Ljubljani.

V dan 20. novembra je srečkanje loterijnega posojila mesta Barlette

pooblaščen in z jamčeno s kraljevim od-
lokom za zgradbo novega pristanišča.

Poroštva: Posojilo to podaja poroštva prve
vrste, kakor: I. Jedno hipoteko na imenje mesta
Barlette v znesku 20 milijonov; II. hipoteko na
vse redne in izredne dohodke; III. zaklade v
znesku 325 000 lir letne rente tako dolgo, da
se poplača posojilo.

Vsak dobiček je garantiran prišenši z
manjino 30 frank. do najvišjega zneska
3 milijonov. Vrhu tega je vsakemu do-
bitniku vselej zagotovljeno poplačo-
vanje zastavljene vsote; dalje se za
vsako obligacijo nazaj plača po 100
frankov, in sicer 30 frankov za garan-
tovani 10z in 70 frankov za nazajplače-
vanje plačane vsote.

Obligacije mesta Barlette so posebnim na-
činom takó uredjene, da pripade ná-nje glavni
dobiček, ker vsaka obligacija tudi potem, ako
je zadela jednega ali več dobitkov, neprestano
pri vseh daljših srečkanjih konkurira, ki trajajo
do umrtenja tega posojila, a sicer takó, da je
vsaki obligaciji možno, zadeti 300 dobitkov, ki
obsegajo vsoto 5 milijonov frankov.

4 srečkanja na leto:

dné 20. febr., 20. maja, 20. avgusta, 20. novbr.

v kojih bo 140 000 lozov izžrebanih, ki segajo
do vsote

30 milijonov

med njimi razni dobitki po 2 milijona, 1 mili-
jon, 500 000, 250 000, 100 000 itd.

Dobitki izplačujejo se v gotovini v dan izžre-
banja v vseh delih sveta z največjo diskrecijo.

Cena izdavanja: Na lastnika glaseče se definitivne
originalne obligacije, ki pri dobitkih 100. izžrebanj kon-
kurirajo, vse natančne določbe v francoskem, vlaškem in
nemškem jeziku obsegajo in imajo podpis občinskega za-
stopništva mesta Barlette, prodajejo se proti gotovini po
70 frankov = 85 gld. av. v. Iste obligacije prodajejo
se tudi za vrednost 100 frankov = 50 gld. av. v. s pra-
vico, da se ná-nje vplačuje tim-le načinom: 10 frankov
= 5 gld. av. v. pri subskripciji obligacij in ostali znesek
90 frankov = 45 gld. av. v. v 18 obrokih po 5 fran-
kov = 2 gld. 50 kr. av. v., plačilna prvi teden vsacega
meseca, pričenši z dnem 1. januarjem 1885. I. Kupec ne-
posredno konkurira pri dobitkih gori omenjenih in nasled-
njih izžrebanjih enakim načinom in z istimi pravicami,
kakor bi bil isti takoj ves znesek plačal. Kupec ima pra-
vico, jeden ali več obrokov — kakor to njemu bolj godi —
naprej plačati, nasprotno pak i mi formalno obljubujemo,
kupcu to omiliti ali izdave dovoliti rabat 10 frk. = 5 gld.
av. v., če poplača po polnem ves znesek do dné 30. ju-
nija 1885.

Vsak kupec prejme kot premijo jeden biljet
turinske loterije (žreb dné 25. novembra) z
glavnimi dobitki

300 000 frankov

in drugimi 6000 dobitki po frankov 100 000,
50 000, 20 000 itd.

Nij ga ni v Italiji ni v vsej Evropi loterij-
nega posojila, ki bi se moglo meriti s posojilom
mesta Barlette, kajti ono je jedino, ki ima ogromno
število dobitkov, jedino, ki podaja največje in trajne
dobitne šanse, ter je konečno najboljša med vsemi
posojili zaradi svojih solidnih in neorizljivih po-
roštev a koristij, koje podaje lastnikom teh obligacij.

Gori omenjene obligacije možno je kupiti
z vsacega kraja na svetu, ker se, ali vpošlje
znesek po poštnem mandatu, ali pak dotično
vsoto vroči v bankovcih, rentnih odstrižkih ali
poštnih znamkah. Prosi se, vsaki vpošiljavci
priložiti 50 centimov = 25 kr. av. v. za retour-
troške. — Na prošnje gledé izvestij od strani
onih naročevalcev, ki so si naročili obligacije
proti poštni povzemki, se ne bo oziralo.

Banka Croce Frères vpošlje brezplačno peti
dan po izžrebanji izkaz izžrebanih števil ter
dobitnikom to naznani. Prosi se tudi vsak ku-
pec, naj naznani, hoče li, da se mu dobiček, koji
je nánj izžreban, objavi v zaprtem pismu ali po
brzjovklj, se vé da na njegove troške. Prosi se
tudi, naznani, ali se mu izplača znesek na
mestu njegovega bivališča ali pak, če mu je
ljubše, po to vsoto osebno priti. (120)

S tem naznanjamo svojim gospodom kli-
jentom, da je Italija uže 15 dnij po polnem
prosta vsake epidemije bolezni ter so vsled
tega odpravljene karantene, kar svedoči, da se
promet razvija svojim potom, kot prej.

Prodaja traje do večera dné 17. novembra
t. l. pri

banki Croce Frères de feu Marius v Genovi, 32,
Piazza San Giorgio (Italija).

Hod pošte v Italijo znaša 36 ur.

Umrli so:

Dné 6. novembra. Marija Povdis, delavka, 80 l.,
Krajca Dolina št. 11, starostno opešanje.

V civilni bolnici:

Dné 7. novembra. Janez Schwarz, ključničar-
ski pomočnik, 28 l., plućnica.

Protikataralične

salicilne kroglice

izdelovane po G. Piccolij, lekarji
„pri angelju“, Ljubljana, Dunajska cesta.

Pomirijo dražest in so močaste in raz-
tvarjajo slezo, so izborno sredstvo zoper
kašelj, hripavost, bolesi v prsih in vratu in
zaradi antiseptičnega učinka vsled nahajajo-
čega salicilno-kislega natrona najboljša varo-
valno sredstvo zoper davico ali difteritiko.

1 škatulja 20 kr.

Naročbe z dežele izvršujejo se nemu-
doma po pošti. (106) 15—2

Meteorološko poročilo.

Mo- krina v mm	0.00
Nebo	megla js.
Vetrovi	hzv. svzh. sl.
Tempe- ratura	1.6 9.0 2.0
Stanje baro- metra v mm	745.20 743.78 744.31
Čas opazovanja	7. zjutraj 2. pop. 9. zvečer
Dan	7. nov.

V zakup

se dajete

graščinski gostilni

v Leskovi Dolini in Go-
majnici na Notranjskem.

Ponudbe do dné 10. de-
cembra t. l. gozdarskemu
in upravniskemu uradu v
Šnepkeru pri Starem Trgu
na Kranjskem.

Račune, nakladne
liste, kuverte, vi-
zitke, sploh vsako-
vrstne

tiskovine

izgotovlja v mični
izvršbi in po niz-
kih cenah

tiskarna

Kleinmayr & Bamberg

v Ljubljani.

MARIA-ZELLER
TROPFEN
NUR ECHT BEI
APOTHEKER TRNKOCZY
LAIBACH 1 STÜCK 20.

J. pl. Trnkóczy, lekar pri „pri zlatem samorogn“
priporoča in razpošilja s poštnim povzajem

Marijaceljske kapljice za želodec,

kterim se ima na tisoče ljudi zahvaliti za zdravje,
imajo izvrsten vseh pri vseh boleznih v želodcu
in so neprekosljivo sredstvo zoper: mankanje
slasti pri jedi, slab želodec, urák, vetrove,
koliko, zlatenico, bljuvanje, glavoból, kró
v želodcu, bitje srca, zabasanje, gliste,
bolezni na vranici, na jetrih in zoper
zlato žilo. — 1 Sklenica velja 20 kr., 1 tucat 2 gld.,
5 tucatov samo 8 gld. Svarilo! Opozar-
jamo, da se tiste istinite Marijaceljske ka-
pljice dobivajo samo v lekarni pri „Samorogu“
zraven rotovža na Mestnem trgu v Ljubljani pri
J. pl. Trnkóczy-ju. Razpošiljava se le jeden tucat.

Brez te varstvene znamke, postavno zavarovane, ima
se to zdravilo po dr. Maliču smatrati kot ponarejeno.

Schützmarke.

Cvet zoper trganje

po dr. Maliču

je odločno najboljša zdravilo zoper protin ter revma-
tizem, trganje po udih, bolečine v križu ter živoh,
oteklino, otrpnele ude in kite itd., malo časa, če se
rabi, pa mine po polnem trganje, kar dokazuje obilno zahval.
Zahteva naj se samo „ovetu zoper trganje po dr. Ma-
liču“ s zraven stoječim znamenjem; 1 steklenica 50 kr.

Zahvala.

(116) 9—2

Gospodu pl. Trnkóczy-ju, lekarju v Ljubljani.

Moja mati so na protinske bolezni na nogi silno trpeli in
razna domača zdravila brezvspešno rabili. Ko je pa bolezen čimdalje hujša
prihajala in uže več dnij niso mogli stopiti na nogo, spomnim se na Vaš
dr. Maličev protinski ovet po 50 kr. ter si ga nemudoma naročim.
In res imel je čudovit vseh, da so se po kratkej rabi opostili
mučnih bolečin. S popolnim prepričanjem priznavam torej dr. Ma-
ličev protinski ovet kot izvrstno zdravilo in ga vsakemu bolniku
v jednakej bolezni priporočam. Vašej blagorodnosti pa izrekam naj-
prisrčnejšo zahvalo, z vsem spoštovanjem udani

Fran Jug, posestnik v Šmarji pri Celji.

Planinski zeliščni sirop kranjski,

izboren zoper kašelj, hripavost, vratoból, prsne in pljučne bolezni
1 steklenica 56 kr. Koristnejši nego vsi v trgovini se nahajajoči soki in siropi.

Pomuhljevo (Dorsch)

jetrno

olje

najboljše vrste, izborna zoper bramore, pljučnico, kožne izpuške in bez-
gavne oteklino. 1 steklenica 60 kr.

Salicilna ustna voda,

najboljše za ohranjenje zob ter zobnega mesa in takoj odpravi smradljivo
sapo iz ust. 1 steklenica 50 kr.

Kri čistilne kroglice, c. kr. priv.,

ne sme bi se v nijednem gospodinjstvu pogrešati in so se uže tisučkrat
sijajno osvedočile pri zabasanji človeškega telesa, glavobólu, otrpnenih
udih, skazenem želodcu, jetrih in obstnih boleznih, v škatuljah a 21 kr.;
jeden zavoj s 6. škatuljami 1 gold. 5 kr. Razpošilja se le jeden zavoj.

Naročila iz dežele izvrše se tekoj v lekarni pri „Samorogu“

Jul. pl. TRNKOCZY-ja na Mestnem trgu v Ljubljani.